

[Handelsministeren.]

er billig. Klæder, der kan se meget godt ud, naar de er nye og ubrugte, men som falder ynkelig sammen, naar de har været brugt en kort Tid.“

Det var Herreekviperingshandlerne, som udtalte dette til Konfektionisterne.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse citere et Par Udtalelser af en Skrivelse, som jeg har modtaget fra De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, hvori de giver meget varm Tilslutning til det Forslag, som er fremme vedrørende Herreekviperingskonfektion, og med Tilfredshed hilser et

„Forbud mod Indførsel og Salg af slige Varer, der vel er tilsyneladende billige, men i Virkeligheden meget dyre, hvilket især gaar ud over den mindrebemidlede Befolkning, der narres til at ofre Penge paa Varer, som ved Brugen hurtigt viser sig værdiløse. Den reelle Detailhandlerstand ønsker meget at blive fri for at føre saadanne uforvarselige, slette Varer; men som Forholdene er nu, tvinger Konkurrencen dem til at gøre det, til Ærgrelse for Købmanden og til Skade for usagkyndige Forbrugere, hvis Penge er smaa.“

Det er Formanden for De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Detailhandler Schjær, der skriver dette til Ministeriet om Forslaget om Herreekviperingskonfektion.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann beklagede, at Forslagene ikke var kommet frem paa et tidligere Tidspunkt. Jeg kan i alle Tilfælde sige, at det ene Forslag, det om Herreekviperingskonfektion, i Forbindelse med det Forslag, som behandlede her i Tinget i Gaar, kunde være blevet til Lov paa et tidligere Tidspunkt, hvis ikke andre Forhold havde spillet ind og vanskeliggjort det. Men jeg skal ikke komme ind paa at optage en Drøftelse af hele dette Forhold, for det er noget, det høje Ting ved, og som ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann ved god Besked med.

Det er en selvsagt Ting, at jeg vil være villig til at gaa ind i en Udvalgsforhandling om disse Lovforslag og være villig til at tage imod Ændringer, som muligvis kan forbedre Forslagene, blot man fra Udvalgets Side vil fastholde det, som er Hensigten med Lovforslagene fra Regeringens Side: at man vil søge at værne Befolkningen mod de daarlige Varer, som, selv om de synes billige, dog i Virkeligheden er alt for dyre.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som stillede sig meget kritisk overfor Forslagene, men dog ud-

talte, at han gerne vilde være med til at hindre Indførselen af slette, svindelagtige Varer, at hvis det ærede Medlem kan fremkomme med Ændringsforslag til disse Forslag, hvorved man kommer Indførselen af de slette, de svindelagtige Varer til Livs uden at lægge Hindringer i Vejen for Fremstillingen og Indførselen af de gode Varer, altsaa, hvis man kan komme med Ændringsforslag i saadan Retning fra den Side — eller fra anden Side —, skal jeg være i allerhøjeste Grad villig til at forhandle om saadanne Ændringsforslag, blot man fastholder det, som er Hensigten med Lovforslagene: at hindre Tilførselen af disse slette Varer, som er alt for dyre for Forbrugerne, og som derfor ogsaa kommer til at virke svækkende paa den indenlandske Produktion.

Himmelstrup: Jeg finder ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger udover dem, jeg tidligere har gjort, idet jeg, som jeg allerede udtalte den Gang, mener, at det væsentligste af det, der nu kan være at drøfte vedrørende disse Lovforslag, er Spørgsmaal af den Natur, som bedst lader sig drøfte i det kommende Udval. Der er dog fremkommet ganske enkelte Bemærkninger, som giver mig Anledning til Svar.

Jeg vil da først sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som vilde paastaa, at de Foranstaltninger af tilsvarende Art, som er gennemført for en halv Snes Aar siden i Sverige og for ca. 1½ Aar siden i Norge, i Norge haandhævedes med den samme Strenghed, som Tilfældet var i Sverige, at jeg tror, at det ærede Medlem i det Øjeblik forglemte, at naar jeg havde fremhævet, at de norske Bestemmelser i det mindste delvis var sat ud af Kraft, gjaldt dette kun for Skotøjets Vedkommende, og at der er den meget betydningsfulde Forskel paa Bestemmelserne i Sverige og Norge, at disse i Sverige, som det allerede er blevet sagt gentagne Gange her fra Talerstolen, kun omfatter Læder, men derimod ikke Skotøj. Naar man endvidere har fremhævet, at det, at man ikke kender Betyngelsesbestemmelser for det Fodtøj, der indføres til og produceres i Sverige, skulde hænge sammen med den betydelige svenske Skotøjstold, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at den norske Skotøjstold for Tiden vistnok ikke er meget lavere end i Sverige, men det er ogsaa meget muligt, at dette kan være Aarsagen til, at man har sat den ud af Kraft for Norges Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann